

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 826/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради исплате новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 486/19 од 14.10.2019. године, у седници већа одржаној 14.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 486/19 од 14.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 486/19 од 14.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули Прр 195/2019 од 27.06.2019. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу по правном основу новчаног обештећења изазваном повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је одбијен са вишком тужбеног захтева да се обавезе тужена да тужиоцу по правном основу новчаног обештећења изазваном повредом права на суђење у разумном року исплати још износ од 2.600 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 16.200,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 486/19 од 14.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули Прр 195/19 од 27.06.2019. године у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка.

Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у поступку пред Привредним судом у Сомбору у предмету Ст 11/2010 а повреда овог права тужиоцу је утврђена решењем Привредног суда у Сомбору Ст. 1263/2018 од 02.09.2018. године. О праву тужиоца за новчано обештећење и висини новчаног обештећења судови су одлучили ценећи одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. У ревизији тужилац указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење, међутим, у пресуди која је приложена уз ревизију није реч о идентичној чињеничној правној ситуацији као што је у овој ситуацији, тако да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Висина новчаног обештећења одређује се у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.04.2019. године са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року од 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности и

закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови којим се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра о средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. ств 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у ставу трећем изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП. Тужилац није успео у овом поступку, па зато нема право на накнаду трошкова по ревизији.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић